உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-உகூ.] பிரஜோத்பத்தி௵ வைகாசிமீ [பகுதி-எ.

Vol. XXIX. May-June-1931. No. 7.

ஸ்ரீ:

வெண்பாமாலையாராய்ச்சி.

[மதுரை, ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜ் ஆசிரியர்,

ஸ்ரீமாந் T. N. அப்பனையங்கார் எழுதுவது.]

[கஉ௬-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

[துடிநிலை]

துடிகொட்டுவானது நிலைமையைச் சொல்வது துடிநிலை எனப்படும். துடி யென்பது ஒருவகைப் பறை. அப் பெயர் இங்கு அப் பறையறைவானை உணர்த்திற்று. அவன் நிலையினைச் சொல்வதாவது: வெட்சிவீரன் தனக்கு வழிவழியாகத் துடியியக்கிவரும் அவனது பண்பினைப் பாராட்டுதல் என்க.

மறவனது குடியும் துடியனதுகுடியும் இன்னதற் கின்னதென்னும் வரையறவோடு, தொன்றுதொட்ட மரபால் தொடர்புற்றுவருதல் பண்டைக்கால வழக்கு. இதனை, "தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மாபிற், படுகணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று" என்னும் இத்துறைப் பாட்டின் கொளுவினால் அறியலாம்.

மேலே நிறுத்திய இரண்டுதுறைகளும் புலனறிந்தோர்க்கும் புள்ளுரைத்தோர்க்கும் செய்ந்நன்றி கருதிச் சிறப்புச்செய்தல் கூறினாற்போல, இதுவும் துடியனது நிலைக்கு மனமுவந்த வீரன் செய்ந்நன்றிகூறிச்

சிறப்பித்தலைச் சொல்லுவதாம். ஆகையால் இஃது அவற்றின்பின் வைக்கும் அமைவுடையதாயிற்று. இது நிற்க.

இத்துறையினை வெட்சித்திணையின் புறன் எனத் தொல்காப்பியம் வகுத்திட்டது. "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த, கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே" (புறத். 4) என்றது காண்க. இதனுள் 'புறன்' என்பதற்குப் புறனடையெனப் பொருளுரைத்தார் நச்சினார்க்கினியர். அடியார்க்குநல்லாரும் அங்ஙனமே கொண்டார் (சிலப். வேட்டு). உரையாசிரியர் வேறு கூறினர். ஆயினும் இதனைப் புறனடையெனக் கொள்வதன் கருத்து இங்கு விரித்துரைக்கத்தக்கது.

துடியனுவான் போர்க்களத்தில் மறவனது வீரம்பெருகத் துடி கொட்டுதலைத் தொழிலாகவுடையன். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், "மறங் கடைக் கூட்டிய துடிநிலை" என்று அடைச்சொற் புணர்த்ததே இதற்குச் சான்று. போர்நிகழ்ச்சியினிடையே மனத்தளர்ச்சியுறுதலால் மறவனது வீரம் பழுதுபடாதவாறு, துடியன் தன் தொழில்வன்மையால் அதனைக் கடைபோகக் கைகூட்டுவிப்பன் என்க. அன்றியும் வேல் முதலிய படைக்கலங்களைக் கொண்டுசென்று தனக்குரியவீரனுக்குக் கொடுத்தலும் இவனதுகடமையென, "துடியன் கையது வேலே" (285) என்னும் புறப்பாடற்பகுதியான் உய்த்துணரலாவது. இவற்றால், போர் தொடங்குங்காற்றொட்டு அது முற்றுப்பெறுமளவும் வீரனுக்குத் துடியன் துணையாகிநிற்பன் என்பது விளங்கும்.

இங்ஙனமே இவ் வெண்பாமாலையில் இத் திணையின் முதல் நடு இறுதியாகிய இடங்களில், "ஆதர் செல்வான் துடிபடுத்து வெட்சி மலைய" எனவும், "மையணற் காளை மகிழ்துடி" எனவும், "அங்கட் கிணையன் துடியன் விறலி பாண்" எனவும் துடியனது இணைபிரியாத இயைபு குறிக்கப்பெறுதல் காணலாம். மற்றுள்ள துறைகளையும் இவ்வாறு துடியனோடு தொடர்புறுத்து விசேடித்தல் கூடும். அப்பொழுது அது அவ்வவற்றின் வீரச்சுவையை விளக்கமுறச்செய்வதாம்.

ஆகவே இத்திணையின் அடிமுதல் முடிவரையுள்ள பலதுறைகளோடு கலந்து பரந்துநிற்கும் இயல்பினால், இத்துடிநிலை இவ்விடத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாய்ப் பெருமையுறுகின்றது. இத்

தகைய சிறப்பு வெளிப்படுதற்கென்றே இந்நூலாசிரியர் இதனைப் "பெருந்துடிநிலை" என விசேடித்தாராவர். அன்றியும், வெட்சிவீர னுக்குக் கண்கண்ட துணையாய் அவன் மறத்தினைக் கடைக்கூட்டும் துடியனது நிலை, அங்ஙனம் அவற்குத் தோன்றாத்துணையாய் வெற்றி விளைக்கும் கொற்றவையது நிலையினோடு ஒருவாற்றான் ஒத்தசிறப்புடைய தெனபது தோன்ற, ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், இருதுறைகளையும் ஒரு சேரத் தொகுத்து வெட்சிப்புறன் என வேறாக ஓதினர் என்க.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், வெட்சிவீரனோடு மரபுநிலைதிரியாது போர்த்துணை புரிதல் துடியனது தொழிலெனபதும், அவனது பண்பினைப் பாராட்டும் இத்துறை வெட்சித்திணைமுழுதும் விரவிய பொருளுடையதென்பதும், இது தன்சிறப்பினால் ஏனைத்துறைகளி னும் வேறாக எண்ணற்பாற்றென்பதும், அல்லாக்கால் இதன் அகன்று பட்ட பொருள்முழுவதும் ஓராளவினடங்கி ஒடுங்கிவிடுமென்பதும், அதுபற்றியே தொல்காப்பியம் இதனை வெட்சிப்புறன் என வேறுகூறிற் றென்பதும் பிறவும் விளங்கிக்கிடந்தன.

இவையெல்லாம் இங்ஙனமாகவும், உரையாசிரிய ரிளம்பூரணர், "மறங்கடை கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த, கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே" என வேறுபாடங்கொண்டதுமன்றி, 'புறன்' என்பதற்குக் "குறிஞ்சித்திணைப்புறனாகிய வெட்சித்திணையாம்" எனப் பொருளெழுதி னர். அன்றியும், அவர் குடிநிலை என்பது குடியினது நிலைமை என்றும், அது மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பொது என்றும், அவற்றுள் "ஆண்பால்பற்றிவந்ததனை இல்லாண்முல்லையெனவும் பெண்பால்பற்றி வந்ததனை மூதின்முல்லையெனவும் கூறுப" என்றும் நச்சினார்க்கினியரொடு மாறுகொளவுரைத்தார். இவ்வுரைபொருந்துவ தாயினுமாக, பொருந்தாதாயினுமாகுக; ஈண்டைக்கு ஆராய்ச்சியின்று.

அற்றேல் வெண்பாமாலையுடையாரும் இத்துடிநிலையை வெட்சிப் புறனடையென வேறாகவோதிற்றிலர் எனின், அற்றன்று. அவர் அதனை வெளிப்படக்கூறாராயினும், அக்கொள்கை அவர்க்கு உடன் பாடேயாம். "பெருந்துடிநிலை" என அவர் இதனைச் சிறப்பித்ததும், ஏனைத்துறைகளின் வேறாய் இதுமுதலாயவற்றை, அவர் படலத்திறு

திக்கட் டந்து நிறுத்தியதும் ஆகிய காரணங்களால் அவரது உட்கோள் உய்த்துணரப்படும்.

அன்றியும், இவ்வாசிரியர் வெட்சிப்படலத்துத் திணைதுறைகளை ஒருங்குவைத் தெண்ணிய சூத்திரத்தின் முடிவில், "எட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ, வெட்சித் திணையுந் துறையு மாகும்" எனக் கூறியதன் கருத்து ஆழ்ந்து சிந்தித்தற் குரியது. இங்கு எட்டிரண் டென்றது, வெட்சியரவமுதற் கொடையீறாகத் தொல்காப்பியர் கொண்ட துறை பதினான்கனோடு புலனறிசிறப்பு பிள்ளைவழக்கு என இரண்டுகூட்டி முடித்தலைக்கருதி இவர் தாம் கொண்ட பதினாறு துறைகளை என்க. ஏனை நான்கென்றது, இவற்றின்வேறாய் இத் திணைமுழுதும் சேறலேயன்றி ஏனைத்திணைக்கும் இயைபுடைமை நோக்கித் தொல்காப்பியர் 'வெட்சிப்புறன்' எனவும் பிறவாறும் வழங்கிய துடிநிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என்னும் மூன்றனோடு, இவற்றை யெல்லாம் அகப்படுத்தி நிற்கும் திணை யொன்று கூட்டி இவரால் நான் கென்று எண்ணப்பட்டவற்றை என்க. எனவே இவற்றை இருபகுதிப் படுத்த இவ்வாசிரியரின் கருத்து எளிதிற் புலப்படுவதாம்.

அற்றேல் அஃதாக; இவர் திணையையும் அதன் பாட்டையும் இவற் றொடுசேர இறுதியில்வையாது, முதற்கட்கூறினாலோ எனின், அவற் றிற்குச் சிறந்தவிடம் அதுவேயாகலின் அங்ஙனஞ்செய்தா ரென்பது. அம்முறைபற்றியன்றே சூத்திரத்திறுதியிலும் இவர் "திணையுந்துறையு மாகும்" எனத் திணையினை முற்கூறியதூஉம் என்றுணர்க.

ஆகவே, இத்துடிநிலையைத் தொல்காப்பியம் புறனடை யென்று வழங்கியது இவ் ஐயனாரிதனார் அறியாததன்று; ஆயினும் தாம் மேற்கொண்ட முதனூற்றுணிவுபற்றி இதனையும் வெட்சித்திணையின் உள்ளுறுத்து ஏனைத்துறைகளோடு இவர் ஒருநிகராகத் தொகுத்திட்டா ரென்க. இஃது ஒருபுறம் நிற்க.

மறக்களத்தில் துடியனேயன்றிப் பாணனும் கிணையனும் படைக் கலமுதலியன தாங்கி வீரனுக்கு உடனிருந்துதவுதல் "பாணன்கையது தோலே" (புறம் 285) என்பது முதலியவற்றாற போதாலின், அவரைப் பாராட்டுதற்கும் இங்ஙனம் தனித்துறைகள் அமைக்கற்பாலன எனின்; அவ ரெல்லாருள்ளும் துடியனுக்கே அத்தொழில் மிகச் சிறந்ததென்க.

அன்றியும், குடியொடு கோடா மாபினால் உடலுயிர்நீக்குமளவும் வீர னுக்கு உறு துணையாகும் உரிமையுடையான் அவன் ஒருவனேயாகலா னும் இத்துறையே ஈண்டுச் சிறப்பாக எடுக்கப்பட்டதென்பது. அல்ல தூஉம் இதனைக்கூறிய து பிறவற்றிற்கும் உபலக்கணமாகுமோ என்பதை ஆராய்ந்துகொள்க. இஃது அக்காலவழக்கமாய் இஞ்ஞான்று வீழ்ந் தொழிந்தமையின் அறிதற்கரிதாகின்றது.

இனி, கொடையென்னுந்துறையில் "கிணையன துடியன் விறலி பாண்" என இரவலருள் ஒருவனாக இத்துடியனை எண்ணினர்; இங்ங னம் அவனை வேறாகச் சிறப்பித்த தென்னை எனின்: ஆண்டுக் குறித்த துடியன் பொதுவகையான் எல்லார்க்குந் துடிகொட்டி இரந்துண்வாழ்க் கையுடையன்; இவன் அவனின் வேறுவன் என்க. அல்லதூஉம் இரு வரும் ஒருவரேயெனினும் குற்றமின்று. அங்குக் கொடையினைச் சிறப் பிப்பான்வேண்டி ஏற்றத்தாழ்வின்றி எல்லார்க்கும் ஒக்க வழங்கினமை கூறப்பட்டது. இங்கு அவருள் துடியனைச் சிறப்பித்தலே கருத்தாய் வழிவழியாகவந்த அவனது குடிப்பெருமை கொண்டாடப்பட்டதென்க.

இனி, இத்துறையின் வாலாற்றுச் செய்யுளில், 'முந்தை முதல்வர் துடியர் இவன் முதல்வர்; எந்தைக்குத் தந்தை; இவன் எனக்கு,' என் றது, 'ஒருவர் ஒருஞான்று செய்த வுதவியை உள்ளுதற்கு எழுமை யெழுபிறப்பும்வேண்டும்; இவர் தலைமுறைதலைமுறையாக எமக்குச் செய்துவரும் நன்றியைநினைந்து எங்ஙனம் கைம்மாறு ஆற்றுவல்' என்று வீரன் தனது உள்ளக்கருத்தைக் குறிப்பானுணர்த்தியவாறு.

'வந்த குடியொடு கோடா மரபினோற்கு' என்றது, 'என் தந்தை முதலாயினார்க்கு இவன்தந்தை முதலாயினார் போர்க்களத்தே உடலுயிர் துறந்து புகழுடம்பு நிறுவினாற்போல, குடிமுன்றமைபிறழாது என்னைப் பேணித் தொழில்புரிதலால் எனக்குயிரென்னப்பட்டு என்னலாற் பிறரை யில்லானாகிய இவற்கு' என்றவாறு.

'இன்னும் வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு' என்றது, கள்விலையாட்டியை நோக்கிய வெட்சிமறவன் கூற்றாகக் கொள்க. 'இன்னுந் தேறல் வாக்கு'— 'முன்னரே நிறைய வார்த்தோமென்றமையாது, யான்காண இன்னமும் மதுவினை வார்ப்பாயாக; அதன் விலையையெல்லாம் நீ பெறுகுவை'

என்றான் என்க. அங்ஙனம் அவன் கூறின அளவிலே, அவள் ஏதோ ஒரு சிறுவிலைக்கள்ளினை வார்த்தாளாக, 'வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு'—'நீ வார்க்குங்கள் வேண்டா; உயர்விலையதான வடித்தலுற்ற தித்தித்த மதுத்தெளிவை வார்ப்பாயாக; அதன் விலைப்பொருட்டு யான் இங்கு வரிச்சிலையாற்றந்த வளம் முழுமையும் நினக்கு உரிமையாகக் கடவது.' என்று வீரன் தன் பெருமிதந் தோன்றக் கூறினன் என்க. இத்துணையும் இச்செய்யுளிற் கூற்றானுங் குறிப்பானுங் கொள்ளக் கிடப்பன. பிறவு மன்ன.

இவ்வாற்றான் இப்பொருள் உண்டாட்டென்னுந் துறையாக அமையாதோ எனின், அமையாது. என்னை? எங்ஙனமேனும் துடியனது குடிநிலையைப் பாராட்டலே இங்குக் கோட்பாடாகலின் என்பது.

இனி,

"நித்திலஞ்செய் பட்டமும் நெற்றித் திலகமும்
ஒத்திலங்க மெய்பூசி யோர்ந்துடீஇத்—தத்தம்
துடியரோ டூர்ப்புறஞ் சூழ்ந்தார் மறவர்
குடிநிலை பாராட்டிக் கொண்டு"

என்பது இத்துறைக்கு நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய பாட்டு. இதனால், போர்முற்றியபின் வீரர் தம்மை ஆடையணிகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, தத்தமக்குரிய துடியரோடு ஊரினைச் சூழ்வருதலுண்டென்பதும் உய்த்துணரற்பாலது. இது நிற்க.

[கொற்றவைநிலை.]

கொற்றவைநிலையாவது துர்க்காதேவியது அளியின்மீக்கூ அருளியல்கிளத்தல். இதனை, "கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடன்கொடுக்குங்கால் அவளது நிலைமைகூறுதல்" என்பர் நச்சினார்க்கினியர். போரின்கண் தமக்கு வென்றியளித்த நன்றியை நினைந்து வீரர் அவளது இயலினைப் பாராட்டுவதாகலின் இது மேலைத்துறையோடு இயல்புடையதாகும்.

வெட்சியார்நிகழ்த்தும் மறத்துறைக்கெல்லாம் கொற்றவைக் கடவுள் உற்றதுணையாகலின் அந்நிலையினைக்கூறும் இது திணைமுழுதும் விரவிநிற்றல் வெளிப்படை. அன்றியும் இது வஞ்சித்திணைக்கும் பொதுவாமென்றுகூறுப. ஆகையால் இத்துறையையும் வெட்சிப்புறன் எனத் தொல்காப்பியம் கூறிற்று. இச்சிறப்புப்பற்றியே இவ்வாசிரியரும் இதனை இப்படலத்திறுதியில் தந்துவைத்தாரென்க.

முருகவேளன்றிக் கொற்றவையுங் குறிஞ்சிக்குரியதெய்வமாமென்றூர் உரையாசிரியர். வெட்சி குறிஞ்சிப்புறனாகலின் அக்கடவுளை வழிபடுதல் இவ்விடத்திற்கு அமைவதாயிற்று. இது நிற்க.

வெட்சிவீரர் கொற்றவையைப் பாராட்டிப் பரவுக்கடன் செலுத்தும் சிறப்புக்களெல்லாம் சிலப்பதிகார வேட்டுவவரிபோன்ற இடங்களிற் கண்டு இன்புறற்பாலன. அங்ஙனம் அவர் கடன் செலுத்துதலில் முதன்மையாக இரண்டுவகை யுண்டு. அவற்றுளொன்று 'உயிர்ப்பலி' என்றும், மற்றொன்று 'குருதிப்பலி' என்றும் பெயர்பெறும்.

> "நச்சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை
> கைச்சிலையு நல்கும்யாங் காணேங்கொல்—மிச்சில்கூர்
> வாளின்வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி மெய்சாய்ப்பத்
> தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை,

என்பது உயிர்ப்பலி.

> "ஆடிப்பண் பாடி யளவின்றிக் கொற்றவை
> பாடியுட் பாடிப் படுத்துவர்—தாடிய
> தோளுழலை யாடுவோன் றோளினுந் தூக்கமைந்த
> தாளுழலை யாடுவேன் றூன்"

என்பது குருதிப்பலி.

இங்ஙனமாக வரும் இலக்கியங்க ளெல்லாம் கொற்றவைநிலை யென்னும் இத்துறையின் உட்பகுதிகளாக அடங்கற்பாலன. இவ்வுண்மை

நச்சினார்க்கினியத்தாற் றெளிந்தது. பொதுவாகப் 'பலிக்கொடை' எனப் படுவதும் இதன் வகைகளுள் ஒன்றெனக் கொள்க.

"துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சூ ரெறிதரு
கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு
முண்ணாத நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்" (சிலப். வேட்டு.)

என்பது போல்வன இதற்கு உதாரணம்.

இங்ஙனம் வெற்றிபெற்ற வீரர் கொற்றவைக்குப் பராவுக்கட னிறுத் தலைபோல, முன்னதாக அவர் அவளை வணங்கி வழிபட்டுப் பராவுக்கடன் பூண்டலும் உண்டு.

"மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன் பிறர்நாட்டுக்
கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி சூடுக விறல்வெய் யோனே" (வேட்டு)

என்னும் சிலப்பதிகாரம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. அதுவும் இத்துறை யின் விரியாய் அடங்குமெனக் க. அடியார்க்குநல்லாரும் அவ்விடத்தில் இக்கருத்தேபடவுரைத்தனர். அவர் அங்குக்காட்டிய உதாரணச்செய்யுள்,

"வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுட
னெந்தலை நின்றலை யாந்தருது—முந்துநீ
மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக்
கொற்றவை கொற்றங் கொடு"

என வரும். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, வெண்பாமாலையிற் காணும் இதன் வரலாற்றுச்செய்யுளில், வெட்சிவீரனுக்குத் துணையாகக் கொற்றவை நிற்கும் நிலையினைப் புகழ்ந்து பாராட்டிய அளவே அமைந்துள்ளது. இக்கூற்று அவட்குப் பராவுக்கடன் செலுத்தியவழி நிகழ்ந்ததென இத்துறைக்கேற்ப உய்த் துரைக்கத்தக்கது.

இதனுள், 'ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்—கூளி மலி படைக் கொற்றவை' என்றது, மீளிக்கு அருள்சுரந்து கொற்றவை அடையார் முரண்முருங்க முந்துறும்பொழுது அவள் தான் சேறல் மட்டுமன்றி யாளிக்கொடி முதலாகத் தன்பரிகரங்களாயுள்ளவற்றை யும் ஒன்றொழியாமே கொண்டுசெல்வ ளென்னும் வியப்புணர நின்றது. இதனாற் போந்தது, வீரனுக்கு அவள் தன்னை உரிமையாக்கியதேயன்றித் தன் உடைமையையும் உரிமையாக்கினள் என்பதாம். இக் கருத்தே பற்றி, "கொள்ளுங் கொடியெடுத்துக் கொற்றவையுங் கொடுமரமுன் செல்லும் போலும்" என்றார் பிறரும் (சிலப். வேட்டு). ஆண்டுக் கொடியைக்கூறியது படைமுதலியவற்றிற்கும் உபலக்கணம்.

'மீளி அரண்முருங்க ஆகோள்கருதின் அடையார் முரண்முருங்கத் தான்முந்துறும்' என்றது, அடையார் முரண்முருங்க அவன் ஆகோள் கருதினானாயின் அக்கருத்தினும் முந்துற அவ்வினைமுடித்தற்கு அவள் தான் அங்கு எழுந்தருள்வள் என்றவாறு. அடையார் என்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. அறப்பெரியளான ஐயையும் மீளியின்பொருட்டு அறவும் எளியளாய்நின்று அருள்செய்யும் அருமை தான் என்னே! என்பது கருத்து. இங்ஙனம் அவளை எளியளாகப் பெறுமாறு அவன் அவளை இடையீடில்லாத அன்புடன் வழிபடுதலுடையானென்க. எனவே சென்ற போர்தோறும் வென்றியே புனைபவன் என மறவனது வீரமும் வெளிப்படுதல் காணலாம். கொற்றவைக் கடவுளின் அளவிறந்தகருணையைப் பாராட்டலே கருத்தாய், மீளி ஆகோள் கருதின் அங்கு அவள் தான் முந்துறும் என்றிங்ஙனம் புனைந்துரைத்தது மிகுதியும் சுவைபயந்து நிற்கின்றது. இவ்வாறு அவளைப் புகழ்ந்தமைகூறவே அவட்குப் பலிக்கொடை தந்து பரவியது முதலான பிறநிகழ்ச்சிகளும் தாமே போதருமென்க.

[வெறியாட்டு.]

இனி, மறக்குடிமகளிர் தாம் நினைத்தவினை முடிந்தமைக்கு முருகவேளைப் பரவுவாராய் வேலனொடு விரும்பிக் கூத்தாடுதல் மரபு. இது வெறியாட்டென்று பெயர்பெறும்.

வெறியென்பது தெய்வத்தின் ஆவேசம் என்ப. அல்லதூஉம் அது நறுநாற்றத்தை உணர்த்தும். ஆகையால் அதனை மெய்யிலே நிறுத்தி ஆடும் கூத்திற்கு அதுவே பெயராக வழங்கிற்றென்றலுங் கூடும். "வாணுதல் தான் முருகு மெய்ந்நிறீஇ" என இதன் வாலாற்றுச் செய்யுளில் வருவதையும், 'நறுநாற்றத்தை உடம்பிலே நிறுத்தி' என ஆண்டு உரைக்கப்பெறுவதையும் நோக்குக.

வேலன் என்பான் முருகபூசைபண்ணுமவன். செவ்வேள்வேலைத் தான் ஏந்திநிற்றலின் இவன் வேலன் எனப்பட்டான்.

குறிஞ்சிக்குச் சிறந்த கடவுள் குமரவேளாகலின் அவற்கு வழிபாடாற்றுதல் இத்திணைக்கு இன்றியமையாததாம். மேற் கொற்றவையைக் கொண்டாடிப் பரவினாற்போல, இது குமரனைக் கொண்டாடிப் பரவுவதாகையால் அதனையடுத்து வைக்கப்பெற்றது.

இவ் வெறியாட்டு வள்ளிக்கூத்தெனவும் வழங்கும். இதன் பழையவுரையால் இதனை அறியலாம். அன்றிப் பாடாண்படலத்து வள்ளியென்னுந் துறையுள் வெறியாடலும் வள்ளிக்கூத்தும் ஒன்றென்பது பட இந்நூலாசிரியரே உரைத்தனர். வள்ளிநாயகியின் கோலங்கொண்டு இக்கூத்து நிகழ்த்தப்படுமாகலின் இங்ஙனம் பெயர்வாய்ந்ததென்பர்.

அற்றேல் அப்படலத்து வள்ளியென்னுந் துறையோடு இவ் வெறியாட்டிடை வேற்றுமை யாதோ எனின், இது வெட்சிப்பொருட்டாகிய நிரைகோடலின் வென்றிகருதி ஆடப்பெறுவது: அஃது இன்னதன்றிப் பாடாண்பொருளே தழீஇவருவதென்க. எனவே இவ்விருதுறைகளின் இலக்கியமும் அவ்வத்திணைப் பொருளோடு அமையுமாறு அடைதொடை புணர்த்து விரிக்கத்தகுமென்பது தானேவிளங்கும். இது நிற்க.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வெட்சித்திணையின் பின்சார, பொதுவியற்கும் காந்தைக்கும் உரியவாய சில துறைகளை எண்ணி, "இருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணரச்—சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று

துறைத்தே" என முடித்துள்ளார் (புறத். 5). அவ்விடத்து "வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்—வெறியாட் டயர்ந்த காந்தள்" எனவும், "வாடாவள்ளி" எனவும் இரண்டு துறைகள் பயின்றுவருகின்றன; அவற்றுட் பின்னையதே இங்கு வெண்பாமாலையிற் காணும் வெறியாட் டெனக் கொள்ளல் பொருத்தமுடையது.

முன்னையதாகிய காந்தளும் வெறியாட்டேயாயினும் இரண்டற்கும் வேறுபாடுண்டு. அது தெய்வத்திற்குச் செய்யும் கடன்களையறிதலைச் சிறப்பியல்பாகவுடையது; அகத்திணைக்கண்ணும் பயின்றுவருவது; ஆண்பாற்கே பெறுவரவிற்று. அன்றியும் அது காந்தட்பூ மிலைந்தாட லல்லது குறமகளாகிய வள்ளியின்கோலங்கொண்டு ஆடப்பெறுவதும் அன்று. இக்காரணங்களால் அது வள்ளி அல்லது வெறியாட் டென்னும் இக்கூத்தின் மறுதலைப்பட்டதெனக.

அற்றேல், தொல்காப்பியங் கூறியாங்குக் கூறாது வெண்பாமாலை இத்துறையினை வெட்சித்திணையின் உள்ளுறுத்துக்கூறியதென்னை யெனின், இத்திணைக்கே இது மிகச் சிறந்துகாட்டும் ஒற்றுமைநயம் பற்றியேயாம். ஆயினும், ஐயனாரிதனார் தொல்காப்பியர்கருத்தினை நன் குணர்ந்தாரென்றற்கு, அவர் இதனை "ஏனைநான்கு" என்றவற்றுள் ஒன்றாக இறுதிக்கண் பெய்துவைத்ததே கரியாமெனக.

இனி, சிலப்பதிகார வேட்டுவவரியில்,

"கொற்றவை கொண்ட அணிகொண்டு நின்றவிப்
பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
விற்றொழில் வேடர் குலனே குலனும்"

என்பது முதலான பாடலைச் சுட்டி, "இவைமூன்றும் 'வாடாவள்ளி வபவரோத்திய' என்பதனால் வள்ளிக்கூத்து; என்னை?

'மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக்
கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான்—பண்டே
குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப்
பிறமகள் நோற்றாள் பெரிது'

எனவரும்" என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருளெழுதியுள்ளார். இதனால் வள்ளியின் கோலங்கொண்டு ஆடுங் கூத்தேயன்றி, கொற்றவையின் கோலங்கொண்டு ஆடுங் கூத்திற்கும் இதுவே பெயரும் இலக்கணமுமாம் என அவ்வாசிரியர் கருதினாவர். ஆகவே 'வள்ளிக்கூத்து' என்று தொல்காப்பியமும் 'வெறியாட்டு' என்று வெண்பாமாலையும் கூறும் இத்துறை இதுபோன்ற பிறகூத்திற்கும் உபலக்கணமாய் அவற்றை அகப்படுத்திநிற்கும் என்பது வெளிப்படை. அடியார்க்குநல்லார் முத்தமிழ்த்துறையினும் உத்தமப்புலமைவாய்ந்தவராகலின் கூத்தியல்வழக்கினை நன்கறிந்த அவர் இங்குக் கூறியது சிறந்த சான்றுமென்க.

இவையெல்லாம் இங்ஙனமாகவும் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர், "வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் - வெறியாட் டயர்ந்த காந்தள்" என்பத னுரையில் அத்துறையினை விரித்துரைப்பாராய், "அந்நிலத்துள்ளார் வென்றிவேண்டி யாடும் வெறியுங் கொள்ளப்படும்; இவ்வெறி இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக.........வென்றிவேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சிலப்பதிகாரவேட்டுவவரியுள் கண்டுகொள்க" என்று எழுதிச் சென்றார். வேட்டுவவரியிற் பயின்றுவருவது காந்தளென்னும் வெறியாட்டென்று அவர் கருதிக்கூறியது ஐயப்படுதலுடைத்து. ஆயினும், அவருரை ஈண்டைக்கு அமையுமேல் ஆராய்ந்துகொள்க. பிறவும் அன்ன. விரிப்பிற் பெருகும்.

வேட்சிப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூற் சூத்திர விளக்கம்.

"இ ஈ ஐ வழியவ்வுமேனை
யுயிர்வழிவவ்வுமேமுனிவ்விருமையும்
உயிர்வரினுடம்படுமெய்யென்றாகும்."

இச்சூத்திரத்தா லுயிர்முன் னுயிர்வந்தா லவை புணருமாறுணர்த் தப்படுகின்றது.

இகரம், ஈகாரம், ஐகாரம் ஆகிய இவற்றின்முன் உயிர்வந்தால் யகர மெய்யும், ஏகாரத்தின்முன் னுயிர்வந்தால் யகரமெய்யும் வகரமெய்யும், மற்றைய வுயிர்களின்முன் னுயிர்வந்தால் வகரமெய்யும் உடம்படுமெய் யாக வருமென்பதே இச்சூத்திரத்தின் பொருளாகும்.

ஏனைய வென்றது, இ, ஈ, ஐ, ஏ என்னு மிவைகளல்லாத அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஒ, ஓ, ஔ வென்னும் இவ் வெட்டுயிர்களையுமேயாமென்பது வெளிப்படை.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றானே, எகரவினாமுன்னும் அகரம் உகரமாகிய சுட்டிடைச்சொற்கள்முன்னும் உயிர்வந்தாலும் வகரமெய் வருமெனத் தெற்றெனவிளங்கவும் 'எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்னர்' என்னுஞ் சூத் திரத்தாற் பின்னும் வகரம் பெறுமெனக்கூறுதல் எற்றுக்கெனின், இகரச் சுட்டாகிய இடைச்சொன்முன் னுயிர்வந்தால் யகரத்தோற்றமின்றி வகரத்தோற்ற முளதாதலின் அதனை யுணர்த்தப்புகுந்தவர் அதனோ டொத்த அகர உகரச் சுட்டிடைச்சொற்கள்முன்னரும் எகர வினா விடைச்சொன்முன்னரும் மாறுதலின்றி வகரமே தோன்றுமென ஐயந் தெளியவுணர்த்துபவராய் இகரத்தோடு மற்றைய இடைச்சொற்களையும் சேர்த்து 'எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்னர்' என வகரத்தோற்றத்தை மீண்டுங் கூறினாரன்றி வேறின்று.

இகரச்சுட்டோ டொத்தன அகர உகரச் சுட்டிடைச் சொற்களா மன்றி எகர வினாவிடைச்சொல்லன்றாகலானும், இகரச்சுட்டிடைச் சொன்முன் மாறி வகரந்தோன்றுதலை விதிக்கின் அதன்முன் முற்சூத்திர

விதிப்படி யகரந்தோன்றுதலில்லையென வுணருவானன்றி அகர முதலிய இடைச்சொற்களின்முன் வகரந்தோன்றுமோ மாறி யகரந்தோன்றுமோ வென ஒருவரும் ஐயப்படாராகலானும் மீண்டும் எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர் உயிர்வரின் வகரந்தோன்றுமெனக் கூறியது, கூறியதுகூறலே யாம் எனின் எகர வினா முதலிய நான்கிடைச்சொன்முன்னும் வன்கண முதலிய மற்றைக்கணம் வந்தாற் புணருமாறுணர்த்தத்தொடங்கியவர் உயிர்வந்தாற் புணருமாற்றையுஞ் சேர்த்துக்கூறினார்; நன்குவிளங்குதற் பொருட்டென்க.

எகரமுதலிய நான்கிடைச்சொன்முன்னும் மற்றைக் கணங்கள்வந் தாற் புணருமாற்றை முன்னுணர்த்திப் பின் இகரச்சுட்டின்முன் னுயிர் வந்தால் வகரந்தோன்றுதலைமட்டும் அதனோடு தனித்துணர்த்தினாலும் எகரமுதலிய மூன்றிடைச்சொன்முன்னும் வகரந்தோன்றுமெனவும், இகரச்சுட்டின் முன்னும் வகரந்தோன்று மெனவும், மற்றையன வந்தால் இங்ஙனமாமெனவும் நன்குபுலப்படாதுபோகா தாகையான் மேற்கூறி யது பொருந்தாது எனின், எகரமுதலிய நான்கிடைச்சொன் முன்னரும் யகரம் வந்தாலும் வகரம்பெறுமென விதித்தலான் 'இ, ஈ, ஐ வழி யவ் வும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விதித்த வகரம் வேறு 'எகரவினா முச் சுட்டின் முன்னர்' என்னுஞ்சூத்திரத்தான் விதிக்கப்படும் வகரம் வேறென் றறிந்து சூத்திரங் குற்றமிலதாதலை யறிக.

'ஆவியரமுன் வன்மைமிகா'

'ஆவியரழவிறுதி முன்னிலைவினை'

'உயிர்வரி னுக்குறள் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யாம்'

"இ ஈ ஐவழி யவ்வும் ஏனையுயிர்வழி வவ்வும்"

'உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே'

'தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்'

"தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந்
துன்னு மென்று துணிநரு முளரே"

"ஞணநமலவளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வன்மெய்வரின்
உவ்வுறு மேவ லுறுசில சில்வழி"

"அவ்வழி, ஆவி யிடைமை யிட மிடனுறும்"

எனவருஞ் சூத்திரங்கள்முதலியவற்றைக்கொண்டு ஆயுங்கால் யகரம், புணர்ச்சிமுதலியவற்றில் உயிரையொத்து நடப்பதாமென்பது உள்ளங் கைநெல்லிக்கனிபோல நன்குபுலப்படுதலின், சில வுயிரீற்றின்முன் உயிர்புணருங்கால் வரும் வகரவுடம்படுமெய் யகரம்வந்துபுணருங்கால் வரின் அஃது உடம்படுமெய் யென்னும் பெயரொன்றுமொழிய நிற்கு மன்றி வேறு வகரமெனக் கூறலே ஏற்காது. யகரத்தின்முன் வரும் வகரம் வேறுவகரமேயெனினும் அங்ஙனமாகுக; உயிர்வரும்வழி அவ் வகரம்போன்றுவரும் வகரம் உடம்படுமெய்யின் வேறுமெனக் கூறுவத னாற் பயனொன்றுமிலதாமாதலின் புனருத்தியென்பதற் கைய மென்னையோவெனின், உடம்படுமெய்யாயிருந்தால் உயிர்வரி னிரட்டி யாது; இஃ திரட்டித்தலால் உடம்படுமெய்யல்லாத வகரமேயாமென்க.

தனிக்குறின்முன்னொற் றேதாயினு மிரட்டிக்குமென முன்னர்ச் சூத்திரஞ்செய்துளாராதலானும், உடம்படுமெய் தனிக்குறின்முன்னொற் றாய் வாராதென்னுங்கொள்கை யாண்டுங் காணப்பட்டிலதாகலானும் எகர வினா முச்சுட்டின்முன் வரும் வகரம் தனிக்குறின்முன்னொற்றானமை யின் உடம்படுமெய்யாகாதெனச் சாதிக்கவெடுத்த அக்காரணஞ் சாலாது. அன்றியும் 'நொ' 'து' என்னும் இவ்வோரெழுத்தொருமொழிக ளின்முன் உயிர்வந்தால் வரும் வகரவுடம்படுமெய்யும் தனிக்குறின்முன் னொற்றாய் நொவ்வழகா துவ்வழகா என இரட்டித்துவாலும் வெளிப் படையன்றோ?

ஆகையான் இவ்வகரம் உடம்படுமெய்யன்றெனல் பொருந்தாது; எனின், 'இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்' எனப் பின் சூத் திரஞ்செய்தலானும், அச்சூத்திரங்கொண்டே,—

"அன் ஆன் அல்ஆல் அற்றிற் றத்தம்
தம்நம் நும்என அஉ ஐகுன
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே"

என்னுஞ் சூத்திரத்தில் ‘அ உ’ என்னுஞ் சாரியையிடைச்சொற்கள் உடம்படுமெய் பெறாது வந்தனவென அறியப்படுதலானும் எகரவினா முதலிய இவ் விடைச்சொற்களும் வகரவுடம்படுமெய்யைப் பெறாது வருமோ என ஐயந்தோன்றுமாதலின் அதனைக் கடியப் பின்னும் ‘எகர வினா முச்சுட்டின்’ என்னுஞ் சூத்திரத்தான் வகரம் விதித்தாரென்க.

‘இ ஈ ஐ வழி யவ்வும்’ என்னும் சூத்திரத்தால் எய்தியவிதியைப் பெறாது வருபவைகட்கே புறனடைவிதியாமன்றிப் பெறுமவைகட்கு விதியன்றாமாகலானும், புறனடையைக் கண்டும் உடம்பொடுபுணர்த்தலான்வருவனவற்றைக்கண்டும் ஐயமெய்துமெனின் மற்றைய இடைச்சொற்களையும் எடுத்துக்கூறி ஒழிக்கவேண்டுமாகலானும் அது பொருந்தாதெனின், இகரத்தின்பின்னு மிவ்வகரமே வருதலின் இவ்வகரம் உடம்படுமெய்யன்றென்பது நன்கு விளங்கவில்லையா? அதனாற்றான் வேறு கூறினாரென்க.

இடைச்சொற்களும் உரிச்சொற்களும் சொன்னவிதி கடந்துவருவதுண்டென்பது வெள்ளிடைக்கல்லென விளங்குவதொன்றற்றே? மாவென்னுமுரிச்சொன்முன் இரு என்னுஞ்சொல்வந்தால் மாவிருவெனக் கூறியவிதிபெறாது மாயிரு வென யகர வுடம்படுமெய் பெறுதல்போல, இ என்னும் இடைச்சொன்முன் உயிர்வந்தால் இய்யுயிர் இய்யுலகம் எனக் கூறியவிதிபெறாது இவ்வுயிர் இவ்வுலகம்என வகரவுடம்படுமெய் பெறும்.* அங்ஙனம் பெறுதலையுங்கூடத் தனித்துச் சூத்திரமுகத்தானுணர்த்துதல் வேண்டியதில்லை. என்னை? மாயிருவென்பது புறனடைச்சூத்திரவிதியைப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு நடப்பதுபோல் இஃதும் நடக்குமாதலின். ஆகையால் இகரம் வகரம் பெறுதலால் இகரமல்லாத மற்றைய எகரவினாமுதலிய மூன்றிடைச்சொற்களின்முன் வரும் வகரம் உடம்படுமெய்யாகாது எனப் பேச இடமில்லையென்பதும் போதருமன்றே. ஆதலான் மீண்டும் நான்கிடைச்சொன்முன்னுமுயிர்வந்தால் வகரம் பெறுமென விதித்தது பொருந்தாதெனின், ‘இ, ஈ,

---

*சேனாவரையர் ‘உயர்திணையென்மனார்’ என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘வரையறையின்மையின் யகர முடம்படுமெய்யாயிற்று’ என வுரைத்துளார். எனவே நீண்ட சுட்டின்முன் வரும் யகரத்தை யுடம்படுமெய்யெனக்கொண்ட அவர்க்கு நீளாதசுட்டின்முன்வரும் வகரம் உடம்படுமெய்யாமென்னுங் கருத்துண்டென்பது ஒருதலை.

ஐ வழி யவ்வும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தான் எய்தியவிதி அநித்தியமாகலின் யகர வகர வுடம்படுமெய்களைப் பெற்றும் பெறாமலும் உயிர்கள் புணரும். எகரவினா முச்சுட்டுக்களின்முன் வரும் வகரம் நியமமாக வந்தேதீரு மென்பதற்கு வேறு விதித்தாரென்க. அநித்தியமாதல் எங்ஙனம் பெறப்பட்டதெனின்; எகரவினா முச்சுட்டுக்கள் வகரம்பெறுமென மீண்டும் விதித்தலாலேயே பெறப்பட்டதென்க. அன்றியும்,

'அ இ உ எ ஒக்குறிலைந்தே'

'ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில்'

என்ற சூத்திரங்களிலும்,

'இ ஈ ஐ வழி யவ்வும்'

என அச்சூத்திரத்தும் உடம்பொடுபுணர்த்தலான் உடம்படுமெய்யின்றி யுயிர்களைப் புணர்த்தியுள்ளமையானும் பெறப்பட்டதென்க.

இவை விட்டிசைத்தவழி உடம்படுமெய்பெறாது வந்தனவேயன்றி விட்டிசையாவழிப் பெறாது வந்தனவாகாவெனின், 'அ இ உம் முதற் றனிவரிற் சுட்டே' என வருவது முதலியவன்றி, 'ஆஈ ஊஏ ஐஓ ஔ நெடில்' என வருவது முதலியன விட்டிசைத்து நிற்கவில்லையென்க.

இவை மொழியன்றி எழுத்தானமையின் உடம்படுமெய் பெற வில்லை யென்று லென்னையெனின், மொழியாயினுடம்படுமெய் பெறும்; எழுத்தாயின் உடம்படுமெய் பெறா என விதந்துகூறினாரில்லையாக லானும், எழுத்தாயினுஞ் சரி எழுத்தலாய மொழியாயினுஞ் சரி, உயிர் முன் னுயிர்வந்தால் உடம்படுமெய் பெறுமென்பது,

'ணம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே'

'ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்'

'எயாமுதலு ஆவோ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும்'

'புள்ளிவிட் டவ்வொடு'

'மேவிடும் வவ் வே'

'அ ஆ வக்கரப்புடைய'

எனவருஞ் சூத்திர முதலியவற்றான் அறியப்படுதலானும் அது பொருந்தாதென்க.

மணியழகு என்றேனும் மணி அழகென்றேனும் வழங்கலாம். எவ்வணி அவ்வணி, இவ்வணி, உவ்வணி என வருவனவற்றை எ அணி அ அணி இ அணி உ அணி என வழங்கமுடியாமை காண்க.

ஆசையான் எகரவினு முச்சுட்டின்முன் வரும் வகரம் நித்தியமா மென்பதை யுணர்க.

இவற்றின் மூன் யகரம் வரும்வழி வரும் வகரம் உடம்படுமெய் யன்றேனும் வகரவொப்புமைநோக்கிச் சேர்த்துக்கூறினர், சுருங்கச் சொல்லலா மழகுபற்றி யென்க.

மற்றையுவுயிர்களின்முன் னுயிர் வந்தால் உடம்படுமெய் தோன்றி யும் தோன்றுமலும் நிற்பதுகண்டு உடம்படுமெய்பெறுதலின்றியே மொழிகள் தொடருமாறு வழங்கற்க வென்பாராயன்றே,

"எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே
யுடம்படு மெய்யி னுருபுகொள லென்ப" என்றுது,

"எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்"

என ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறினரென்க.

இச்சூத்திரத்தின்கண் "'வரையார்' என்றதனால் உடம்படுமெய் கோடல் ஒருதலையன்று. கிளி அரிது, மூங்கா இல்லை யெனவும் வரும்." என நச்சினார்க்கினியரும் "'வரையா'ரென்றதனால் உடம்படுமெய் கோடல் ஒருதலையன்றென்பது கொள்ளப்படும். கிளிஅரிது மூங்கா இல்லை எனவரும்." என உரையாசிரியரும் கூறியிருத்தலையுங் காண்க.*

'இ, ஈ, ஐவழி யவ்வும்' என்னுஞ் சூத்திரத்து மொழியென்று விதந்துகூறினரில்லையாயினும் மொழிப்புணர்ச்சியே அச்சூத்திரத் துணர்த்துகின்றார் என்பக, 'மெய்யுயிர் முதலீ ரேழு நுபதங்களும்' என்னுஞ் சூத்திரக்கொண் டீறியப்படுதலானும் 'ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்' என வருஞ் சூத்திர முதலியவற்றில் எழுத்தோடு மொழிபுண ருங்காலத்து உடம்படுமெய் தோன்றியுள்ளதேயன்றி எழுத்தோடு

---

*நொவ்வழகா, துவ்வழகா என்பவற்றையும் நொ அழகா, து அழகா என வும் உடம்படுமெய்யின்றி வழங்கினும் இனிதியலும்.

எழுத்துப் புணர உடம்படுமெய் தோல்றியதன்றாகலானும், 'மெய்யுயிர் முதலீறாமிருபதங்களும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் இயல்பாகவும் விகாரப் பட்டும் நிற்றல் பதத்தொடு பதம் புணர்வழியன்றி எழுத்தொடு பதம் புணர்வழியன்றென்பது பெறப்படுமாயினும் 'ஆ வே யெதிர்மறை' என்பது முதலிய சூத்திரங்களால் எழுத்தொடு பதம்புணர்வுழியு மங்ஙன மாமென வறிவித்துள்ளமையானும், பதமாயவழியன்றி எழுத்துக்கள் புணருங்காலத்திற் புணர்ச்சிவிதி பெறுதென்பது 'இ, ஈ ஐ வழி' என் னுஞ் சூத்திரத்தே யுடம்பொடு புணர்த்தலா னுணர்த்தியுள்ளமையானும் குற்றெழுத்துக்களைத் தனித்து 'அஇ உஎ ஒக்குறி லைந்தே' 'அ இ உம் முதற் றனிவரிற் சுட்டே' எனக் கூறினவற்றை நோக்கின் அவை 'அ இ உண்' என்பதுபோலச் சேர்ந்திசையாது விட்டிசைத்துப் புணராது நிற்ற லறியப்படுதலானும் அ ஆ இ ஈ எனக் கூறினும் அங்ஙனமே புணராது நிற்றலானும் புணரின் அ ஆ வென்பது அவாவெனப் புணர்ந்து வேறு பொருள் தருமாகலானும், சங்கமருவிய நூல்களிலேனும் பிற்காலத்து நூல்களிலேனும் உயிரீற்றுமொழிகளும் உயிர்முதல்மொழிகளும் உடம் படுமெய்பெறாது தொடர்ந்து நடந்த லகப்படாமையானும், மணியழ கென்றது மணி அழகு என உடம்படுமெய்பின்றிப் புணர்த்திவழங்கினு மினிதியலுகின்றவேயெனின், அவை இக்காலத்துப்புலவர் தமிழ்மொழி புணர்ச்சிநன்குவாய்க்கப்பெறுதார்பொருட்டுப் பிரித்து வழங்கிவருதலைக் கண்டுகண்டு அதன்கண் மனம்படிந்துள்ளமையின் இனிதியலுதல்போற் றோன்றுகின்றனவேயன்றி உண்மையி னியலவில்லையென்பது நுணித்து நோக்கி னுணரப்படுதலானும் உடம்படுமெய்பெறாது வர வழங்கல் குற்றமாமென்பதைப் புலவரெவரும் ஒப்புக்கொள்வரென்ப தொருதலை யாகலானும், அநித்தியமென்றல் பொருந்தாது' 'எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்னர்' எனச் சுருங்கக்கூறலாமழகுபற்றிக் கூறினரேனும் ஏற்புழிக் கோடல் என்பதனுல் இகரச்சுட்டிடைச்சொன்முன் னுயிர்வந்தால் வக ரந்தோன்றும்; எகர முதலிய நான்கிடைச்சொன்முன் யகரம்வந்தால் வகர மும், மற்றைய வந்தா லவையும் மிகுமெனக்கொள்ளலாமன்றோ? எனின்,

"எல்லாமொழிக்குமுயிர்வருவழியே
*உடம்படுமெய்யினுருபுகொளல்வரையார்"

---

*'உடம்படு மெய்யி னுருவுகொளல வரையார்' என்பது நச்சினார்க்கினியர் பாடம்.

எனக் கூறிய ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் சுட்டிடைச்சொற்கள்முன் னுயிர்வந்தால், மற்றைய வுயிரீற்றின்முன் னுயிர்வந்தால் உடம்படு மெய்தோன்ற லொருதலையன்றுதல்போலவன்றி ஒருதலையாக வகரம் வந்தேதீருமென்பதை யறிவித்தற்கன்றே பின்னர் உயிர்மயங்கியலில் அகர இகர உகரவீற்றுப் புணர்ச்சிகூறுங்காலத்து,

'சுட்டின் முன்னர் ஞநமத் தோன்றின்
ஒட்டிய வொற்றிடை மிகுதல் வேண்டும், எனவும்,

"யவமுன் வரினே வகர மொற்றும்" எனவும்,
"உயிர்முன் வரினு மாயிய றிரியாது" எனவும்,

(இவை அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியிலுள்ளன)

"சுட்டி னியற்கை முற்கிளந் தற்றே" எனவும்,

(இஃது இகரவீற்றுப்புணர்ச்சியிலுள்ளது)

"சுட்டின் முன்னரு மத்தொழிற் றாகும்"
"ஏனவை வரினே மேனிலை யியல்பே" எனவும்,

(இவை உகரவீற்றுப்புணர்ச்சியிலுள்ளன)

கூறியுள்ளார். இந்நூலாசிரியர் அத்தொல்காப்பியத்தையும் உரையாசிரிய ருரையையும் பெரும்பாலும் பின்பற்றியே நூலியற்றியுள்ளாரென நன்கு விளங்குதலானும் ஈண்டு மந்நூலைப் பின்பற்றியே சூத்திரித்துள்ளார்; எகரமுதலிய நான்கிடைச்சொன்முன் னுயிர்வந்தால் 'வகரந்தோன்று மென அவர்க்குக் கருத்துண்டு; என ஒருதலையாகக்கூறமுடியுமாக லானும், ஆகையால், ஏற்புழிக்கோடல் என்பதனால் வகரந்தோன்றல், இகரச்சுட்டின்மாத்திரந்தா னென லமையாதாகலானும், மீண்டும் வகரத் தோற்றங்கூறியது முற்கூறியசூத்திரவிதி யநித்தியமாமென்பதைத் தெற் றெனவிளக்கலானும், எழுத்துக்கள் புணர்ச்சிவிதிபெறுதெனத் தாபித்தலா விதற்குப்பாதகம் பெறப்படாதாகையானும் உடம்படுமெய்பெறாது நிகழ் வன, நுணித்துநோக்கினும் இனிதியறலானும், எல்லாவற்றையும் உடம் படுமெய்பெறாது வர வழங்கல் குற்றமாமன்றிப் பெறாது இனிதியலுவன வற்றை அங்ஙனம் வர வழங்கல் குற்றமாகாதாகலானும், நூல்களிற் காணப்படாதுபோயினும் ஆன்றோர்வழக்கில் உடம்படுமெய்பெறாது

மொழிகள் தொடர்ந்துநிகழுமென்பது உரையாசிரியர் உரையானு மறியப்படுதலானும் முற்கூறிய சமாதானமே சரியானதென்க.*

தொல்காப்பியர் எகரவினாமுன் உயிரும் யகாமும் வந்தால் வகா மும் மற்றையன வந்தால் வந்த அவையும் தோன்றுமென விதியாராயி னும் இவர் அதன்முன்னும் சுட்டின்முன்னர்ப்போல நாற்கணமும் வந்தால் வகரமும் வந்த அவையும் தப்பாது தோன்றிநிற்றலைக் கண்டு எகரவினாவையும் சேர்த்துக்கூறினார் என்க.

'இன்றி' யென்னு மெச்சமே செய்யுளுள் உகரவீறாய்த் திரிந்து நிற்குமெனத் தொல்காப்பியர் கூறியிருக்க, இவர் 'அன்றி' யென்னு மெச்சமும் அங்ஙனமாதலைக் கண்டு இன்றி யென்பதனோடு சேர்த்துச் சூத்திரஞ்செய்யுங்கால் 'இன்றியன்றி' என்னாது ஐயமெய்தாதிருக்க 'அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம்' எனத் தான் சேர்த்ததை முன் வைத்துக்கூறுதல்போல ஈண்டும் தான்கண்ட எகரவினாவை முன் வைத்து, 'முச்சுட் டெகாவினாவின் முன்னர்' என்னாது 'எகரவினா முச் சுட்டின் முன்னர்' எனக் கூறியுள்ளார் என்க.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்,

'அஇ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு'
'ஆஎ ஓ அம் மூன்றும் வினா'

எனவே கூறியுள்ளார். எகரத்தை வினாவாகக்கொள்ளவில்லையாயினும், "'தன்னினமுடித்தல்' என்பதனால், எகரமும் யகர ஆகாரமும் வினாப் பெறுமெனக்கொள்க" என உரையாசிரியர் கூறியதை மேற்கொண்டு இவர் எழுத்தியலிலேயே,

† "எயா முதலும் ஆவோ வீற்றும்
ஏயிரு வழியும் வினாவா கும்மே"

என எகரத்தையும் வினாவெனக் கூறியுள்ளா ரென்பதை யறிக.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்காலத்து வினா எகரம் பயிற்சியில்லை என் பது புலப்படுகின்றது

* சேர்ந்திசைத்தலே புணர்ச்சியாமன்றி விட்டிசைத்தல் புணர்ச்சியன்றா மாகலான் 'அ அவன் இ இவன் உ உவன் எ எவன்' என்பன புணர்ச்சிவிதி பெறாதுவந்தனவென்க.

† ஈண்டும் தானேகூறும் எகர யகரங்களை முன்னர்க்கூறுவது காண்க.

இந்நூலாசிரியர் ஙகரத்தையும் மொழிமுதலில் வருமெனக்கூறி னமையின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் 'சுட்டின்முன்னர் ஞகரத் தோன்றின்' எனக் கூறியிருப்பதைக் கண்டும் "எகரவினாமுச்சுட்டின் முன்னர்" என்னு மிச்சூத்திரத்திங்கண் பிறவென்பதற்கு வகர ககர சகர ஞகர தகர நகர பகர மகரங்களையன்றி ஙகரத்தையும் பொருளாக உரையாளர் எவரும் கூறினர் எனத் தெரிகின்றது.

"நீட வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே"

என்ப துள்பட முற்கூறிய பலசூத்திரங்களாற் கூறியவற்றையும், "உயர் திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே, அஃறிணை யென்மனா ரவால பிறவே, ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" என்னுஞ் சூத்திரமுதலிய வற்றிற் கண்ட நீண்ட சுட்டின்முன்னர் யகரத்தோற்றத்தையும் 'சில் வகை யெழுத்திற் பல்வகைப்பொருளைச், செவ்வனிடியிற் செறித்து' என் னுஞ்சூத்திரத்துக்கூறியாங்கே திட்பம் நுட்பஞ்செறிய இவ்வொரு சூத்திரத்தே யடக்கி இனிது விளக்கும் திறம் இறும்பூதுறப்புரிகின்றது.

'தூக்கிற் சுட்டு நீளின் யகரமும்' எனச் சுட்டுநீடலும் யகரந்தோன் றலுமாகிய இருவிதியும் பெறப்படச் சுட்டுநீட லொருதலையன்றென் பதை "நீடவருதல்" என நுண்மையுடையாருணரக் கூறியதுபோலன்றி எண்மையுடையவரு முணருமாறு அத்தொடரிலேயே 'நீளின்' என இனிது புலப்படுத்தும் ஆற்றலுடையசொற்பெய்துரைத்த நயம் புலவ ருளத்தை மகிழ்விக்குமென்ப தொருதலை.

எகரமுதலிய நான்கிடைச்சொன்முன்னும் தோன்றும் வகரம் உடம்படுமெய்யாமென்ப தறிவித்தற்கு இச்சூத்திரத்தை "உயிர்வரி னுக்குறள் மெய்விட் டோடு" மென்னுஞ் சூத்திரத்தின்பிற் கூறாது உடம்படுமெய்கூறும் 'இஈ ஐவழி யவ்வும்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கடுத்து நிற்கச் செய்தனர் எனத் தெரிகிறது.

(தொடரும்)

இங்ஙனம்,

பண்டித. சித. நாராயணசாமி,
அறுபத்துமூவர்மடம், திருவையாறு.

உ

நரலோகவீரன்.

பதினொன்று, பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ஆண்ட முதலாவது குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன் என்ற சோழ அரசர்களுக்கு மந்திரியாயும் சேனாபதியாயும் விளங்கினவர்களில் நரலோகவீரன் ஒருவன்.

ஆதாரங்கள்.

கூத்தர் பாடியிருக்கும் விக்கிரமசோழனுலாவில் அவருடைய தந்தையாகிய அபயன் என்கிற குலோத்துங்கசோழன் சமஸ்தானத்தில் பிரபலமாய் விளங்கிய சேனாதிபதிகளில் இவரைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்.

"வேங்கையினுங் – கூடார் விழிஞத்துங் கொல்லத்துங் கோங்கத்தும், ஓடா விரட்டத்து மொட்டத்தும் நாடா தடியெடுத்து வெவ்வேறரசிரிய வீரக் கொடியெடுத்த காலிங்கர் கோனும்"

இதைத்தவிர, கீழ்க் குறிப்பிட்டிருக்கும் கல்வெட்டுக்களிலிருந்தும் இவருடைய சரித்திரத்தை அறிந்துகொள்ளுகிறோம்.

(1) 374of 08 நெய்வெண்ணெய் (Neyvanai).

குலோத்துங்கனின் 23வது வருஷம். ஜயங்கொண்டசோழமண்டலத்துப் பொற்கோயில் தொண்டைமான வேண்டுகோளின்பேரில் சிலநிலங்கள் சுங்கந்தவிர்த்த சோழநல்லூர் என்ற பேருடன் இனமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

(2) 36909 of சித்தலிங்கமடம் (Siddhalingamadam)

ஜயதரன் என்ற அரசன் காலத்தில் சகவருஷம் 1025இல் மணவிற் கூத்தன் ஒரு விமானமும் பாக்குமரங்களாற் சூழப்பட்ட பிராகாரங்களும் வியாக்கிரபாதராகிய சிவபெருமானுக்குச் சித்தலிங்க மடம் என்ற அக்ரகாரத்தில் ஒருமண்டபமும் கட்டினார். மாணவதாரர், நர்த்தகர் என்ற இதர பேர்களும் இவருக்கு உண்டு.

(3) 207 of 23 திருப்புலிவனம் (Tiruppulivanam)

முதலாவது குலோத்துங்கனின் இரண்டாவது வருஷம் மணவி லதிபதியும் அரும்பாக்கக்கிழானுமாகிய பொன்னம்பலக்கூத்தன் என்ற காலிங்கராயன் கோயில்விளக்குக்காகக் கொடுத்த பரிசு 12 கழஞ்சு.

(4) 97 of 1927 திருப்புகலூர் (Tiruppugalur)

விக்கிரமசோழனின் இரண்டாவது வருஷம் க்ஷத்திரியநாத சதுர் வேதி மங்கலத்து மகாசபையார் புகலூர்த்தேவருடைய கோயிலில் உள்ள நரலோகவீரன் மண்டபத்திற் கூடி ஒரு ஆஸ்பத்திரியை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுசெய்தார்கள்.

(5) 250 ot 1925 திருக்கடவூர் (Tirukkadavur)

விக்கிரமசோழனின் நாலாவதுவருஷம் திருக்கடவூரில் உள்ள சாதனத்தில் அருளாகரவாய்க்கால் என்ற வாய்க்கால் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது.

(6) 175 of 1919 திருபுவனி (Tirubhuvani)

மணவிலில் இருக்கும் அரும்பாக்கத்துக்கிழான் மதுராந்தகன் பொன்னம்பலக்கூத்தன் என்ற பெரற்கோயில் தொண்டைமானூர்விக்கிரம சோழனின் ஐந்தாம் ஆண்டில் அருளாகரஈசுவரமுடையாருக்குக் கோயில் கட்ட நிலம்கொடுத்ததாக ஏற்படுகிறது.

(7) 128 of 1896 மதுராந்தகம் (Madurantakam.)

விக்கிரமசோழனின் ஆறும் ஆண்டில் அருளாகரஈசுவரம் என்னும் சிவகாமத்தாற் கோயில் எடுத்தும் மண்டபமும் திருச்சுற்றுமாளிகையும் எடுத்துக்கட்டியும் திருநந்தாவனமும் மடைவிளாகமும் அமைத்தும் வேண்டுவன செய்வதற்கு நிலம் விடப்பட்டது.

(8) 367 of 09 சித்தலிங்கமடம் (Siddhalingamadam.)

ராஜேந்திரசோழனுடைய மந்திரியும் சபாநர்த்தகன், காலிங்க ராயன், மானவதாரன் என்ற இதரபேர்கள் உடையவனுமாகிய மணவில் தலைவன் சித்தலிங்கமடத்தில் ஒரு சிவன்கோயிலைக் கட்டுவித்தார். இதிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ராஜேந்திரன் என்பவன் முதலாவது குலோத்துங்கனாகிய இரண்டாவது இராஜேந்திரனாவான்,

(9) 473 of 1919 காஞ்சீபுரம் (Kanchipuram.)

நரலோகவீரன் என்பவன் அருளாளப்பெருமாள்கோயிலில் மடைப்பள்ளியும் மண்டபமும் திருச்சுற்றுமாளிகையும் கட்டுவித்தான் என்றும் அவன் கட்டிய புதுக்கோவிலிற் பள்ளிகொண்ட பெருமாளின் சிலையைப்பிரதிஷ்டைசெய்தான் என்றும் தெரியவருகிறது.

(10) 120 of 1888 சிதம்பரம் (Chidambaram.)

தொண்டையர்கோன், நரலோகவீரன், காலிங்கரேறு, மணவிற் கூத்தன் என்ற அநேக பெயர்களையுடைய தொண்டைநாட்டுத்தலைவன் சிதம்பரத்தில் நடராஜப்பெருமான் கோயிலில் அநேகவிதமான திருப்பணிகள் செய்தான்.

(11) 369 of 1921 திருவதிகை (Tiruvadi.)

நரலோகவீரன் திருவதிகைத்திருவீரட்டானேசுவரருக்குச் செய்த திருப்பணியின் விவரம்.

(12) 98 of 08 திருப்புத்தூர் (Thirupputhur.)

பராக்கிரமபாண்டியனின் மூன்றாவது வருஷம். திருப்புத்தூர் மூலபௌரிஷையார், ஜயங்கொண்டசோழவிண்ணகராய் வார்கோயிலில் நரலோகவீரன் திருவெடுத்துக்கட்டியிற் கூடினதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நரலோகவீரன்சந்தி ஒன்று. உய்யுவந்தான் கண்ட தேவனை தேவர் காங்கேயன் ஏற்படுத்தினான்.

(13) 131 of 08 திருப்புத்தூர் (Tirupputhur.)

பராக்கிரமபாண்டியனின் பன்னிரெண்டாவது வருஷம். உய்யவந்தான் கண்ட தேவனை தேவர் காங்கேயன் திருப்புத்தூர்த் திருத்தளியாண்டார்கோயிலில் நரலோகவீரன் திருமாளிகை என்ற ஒரு கட்டிடம் செய்வித்தான்.

(14) 265 of 1927-28 நாங்குநேரி (Nanguneri).

மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சாதனத்தில் மருவாய்க்குறிச்சிக்கு நரலோகவீரனல்லூர் என்ற வேறொருபெயருள்ளதாகத் தெரியவருகிறது.

நரலோகனின் சரித்திரச் சுருக்கம்.

நரலோகவீரனைச் சிலர் பிறருக்குக்கீழ்ப்படாத முடிமன்னன் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால், அதற்கு ஆதாரம் இல்லை

சிதம்பரசாசனத்தில்

அய்யனுக்கேயாக

மலைகின்றதொண்டையர்மன்" என்றும்,

திருவதிகைச்சாசனத்தில்,

"மண்முழுதுந்

தங்கோன் குடைநிழற்கீழ்த் தங்குவித்த வேற்கூத்தன், எங்கோன் மணவிலா ரேறு" என்றும்,

"மண்ணைப் பொதுநீக்கித் தங்கோனுக் காக்கினான் தொண்டையர் கோனங்கு" என்றும் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து இவன் அபயனாகிய முதலாவது குலோத்துங்கனுக்குச் சிற்றரசனாக இருந்திருக்கவேண்டும். இவன் குலோத்துங்கனின் இறுதிக்காலத்திலும் விக்கிரமசோழனின் கால மூற்பகுதியிலும் இருந்திருக்கவேண்டும்.

இவனை மணவிற்கூத்தன் என்றும் அரும்பாக்கக்கிழான் என்றும் சாதனங்கள் கூறும். மணவில் என்பது தென்னாற்காடுஜில்லாவிலுள்ள எயில் என்ற ஊராய் இருக்கலாம் என்று ஹூல்ஷ் (Hultzsch) துரை அபிப்பிராயப்பட்டார். ஆனால், அது சரியல்லவென்று அவர் பிற்பாடு தள்ளிவிட்டார் (S. I. I. II part III part 390) அப்படியிருந்தும் சிலாலேகை நிலய அறிக்கைக் (Epigraphical Report) அதைத் தழுவி எழுதுகிறார்கள். காஞ்சீபுரம் எயிற்கோட்டத்தில் உள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் மணவிலும் காஞ்சியும் ஒன்றே என்று கருதுவாரும் உளர். மணவிலும் எயிற்கோட்டமும் வேறென்று நம்முடைய அபிப்பிராயம். தொண்டைநாட்டை முன்காலத்தில் 24 கோட்டங்களாகவும் 79 நாடுகளாகவும் பிரித்துள்ளார்கள் அவைகளில் மணவூர்க்கோட்டம் என்பதும் ஒன்று. அக்கோட்டத்தில் பாசாலி, இல்லத்தூர், கண்ணூர், புரிசை, பெருமூர் என்ற நாடுகள் இருந்தன. கல்வெட்டுக்களிலிருந்து ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மணவிற் கோட்டத்தில் புரிசை, பாசாலி காணூர், பழையனூர் பெருமூர், மணவில்

என்ற நாடுகள் சேர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்நாடுகளின் பெயர் கொண்ட சில கிராமங்கள் தற்காலத்து வடஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களில் இருக்கின்றன. ஆகையால், மணவில் என்ற ஊர் இப்பாகத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும். மேலும், "தென்கரைமணவிற் கோட்டம் "(No. 86, S I I vol I) என்று சொல்லப்படுவதிலிருந்து இது ஒரு ஆற்றின் தென்கரையில் இருந்திருக்கவேண்டும். ஒருவேளை பாலாற்றின் தென்கரையில் இருந்திருக்கலாம்.

அவனுடைய வீரச்செயல்கள்.

சிதம்பரசாதனம்.

(1) "ஒல்லை, வடவேந்தர் செல்வமெல்லாம் வாங்கவெல்வாங்கும்"

(2) "தென்னர், மலைமன்னர், ஏனை வடமன்னர்,
குலமன்னர், செல்வமெல்லாம் கொண்டு"

(3) "தென்னவர்தம், பூவேறு வார்குழலாரோடும் பொருப்பேற
மாவேறு தொண்டையர்மன.

(4) "கொல்லமழிவுகண்டான் சோனனளப்பரிய வாற்றற்கழிவு
கண்டான்.

திருவதிகைச்சாதனம்.

(1) "தென்னர்குடமலை நாடறிந்து கொண்டவேறு கூத்தன்
கடமலைமால் யானையான் கண்டு."

(2) ...."தென்னுடன் சாவேற்றின் திண்செருக்கை
யனறமைத்தான் தொண்டையர்கோனுக்கு."

(3) ...."பேரிற்
"கொலைநாடு வெஞ்சினவேற் கூத்தன் குடகார்
மலைநாடு கொண்டபிரான் வந்து."

(4) ....பூசல்,
"விளைவித்த வேணுடும் வெற்பனைத்துஞ் சத்தீவளைவித்தான்
தொண்டையார் மன்." என்பனவாம்.

வடமன்னரைஜெயித்தது என்பதிலிருந்து அவன் கலிங்கப்போரிற் சம்மந்தப்பட்டவன் என்று ஊகிக்கலாம். அவ்வாறு இருந்தால் கருணாகரத்தொண்டைமானுக்கு உட்பட்ட சேனைத்தலைவனாக இருந்திருக்கவேண்டும்.' இரட்டத்தும் ஒட்டத்தும் வீரக்கொடி எடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. சோழனுடைய ஆற்றலை அழித்தவனென்றும் தென்னனாகிய பாண்டியனை வென்றானென்றும் தெரியவருகிறது. இவன் சாதனங்கள் பாண்டியநாட்டில் அகப்படுவதிலிருந்தும், குலோத்துங்கனகாலத்தில உள்ள பாண்டிய அரசனாகிய பராக்கிரம பாண்டியன் சாதனங்களில் (No. 12 and 13). நரலோகசந்தி ஏற்படுத்தியதாகக் கூறுவதிலிருந்தும் பாண்டியநாட்டையும் குடமலைநாட்டையும், கொல்லத்தையும், கொங்கத்தையும், சோழசாம்ராஜ்ஜியத்துக்கு உட்படுத்தியவன் இவ்வீரனாக இருக்கவேண்டும். சிலாலேகை நிலய அறிக்கைகளில் நரலோகவீரன் என்பது பராக்கிரமபாண்டியனின் பட்டப்பெயராக இருக்கலாம் என்றும், ஆகையால் இரண்டு நரலோக வீரர்கள் இருந்திருக்கவேண்டுமென்றும்கருதுகிறார்கள். (Madras Epigraphical Reports 1909—para 29 and 192 para 61).

ஆனால், இது பொருத்தமில்லை. பாராக்கிரமபாண்டியன் சாதனத்தில் நரலோகவீரன் என்றபெயர் வாய்ந்த சந்தி ஏற்பட்டிருப்பதிலிருந்து அப்பாண்டியராஜன் சோழனுக்கு உட்பட்டவனென்று கருதவேண்டும். மேலும், இவருடைய வீரத்தைச் சிலாகித்துப் பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

.... "நாடு
பரியெடுத்த தூளி பகல் மறைப்பச் சென்றங்
கெரியெடுத்தான் றொண்டையா ரேறு"

.... "கோடிக்
குறித்தா ருடல் பருந்து கூட்டுண்ணக் காட்டி
மறித்தானந் தொண்டையர் மன்"

திருப்பணிகள்.

சித்தலிங்கமடத்திற் சிவன்கோயிலும், காஞ்சீபுரத்தில் அருளாளப் பெருமாள்கோயிலும் கட்டுவித்ததாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் அவருடைய முக்கியமான திருப்பணிகள் சிதம்பரத்திலும் திருவதிகையி

னமே. சிதம்பரத்தில் நடராஜப்பெருமானுக்குத் திருக்கொடுங்கை பொன்வேய்ந்தான். பொன்னம்பலத்தைச் செம்பொன்னால் வேய்ந்தான். பேரம்பலந்தன்னைச் செம்புமேய்வித்தான். பாலமுஞ்செய்வித்தான். ஆயிரம்நாழிநெய்யால் ஈசனை ஆடும்படி கண்டான். ஞானங்குழைந் தளித்த சிட்டப்பெருமான் திருப்பதியம் முட்டாமை கேட்போர்க்கு மண்டபத்தைச் செய்தான். நூற்றுக்கால்மண்டபத்தைத் தில்லைப்பிரா னுக்குச் செய்தமைத்தான். தற்காலம் சிதம்பரம் சிவகங்கைக்கு மேற் காகவுள்ள 100 கால் மண்டபத்திலுள்ள கற்றூண்களிற் சிலவற்றில் 'விக்கிரமசோழன்' என்றபெயர் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து விக்கிரமசோழன்காலத்தில் நரலோகவீரனால் நடராஜப்பெருமானுக்குக் கட்டுவித்தது இந்த நூற்றுக்கால்மண்டபந்தான் என்று கருதப்படு கிறது. தில்லைப் பெரிய திருச்சுற்றுமாளிகை எல்லைக்குலவரைபோல் அமைத்தான். புட்காணி கல் சாத்துவித்தான். தில்லை மறைமுடிப் பார்வீதி மடஞ்சமைத்தான். மூத்திறத்தார் ஈசன் முதற்றிரத்தைப் பாடியவாறு ஒத்தமைத்த செப்பேட்டினுள் எழுதிவித்தான் நல்ல திரு நந்தாவனமும் சமைத்தான் மாசிக் கடலாடி வீற்றிருக்க மண்டபமும், பெருவழியும் அமைத்தான். திருவளர் எல்லையில் பேரேரிக் கெழில் மதகு கல்லினால் அமைத்தான். அவ்விதமே திருவதிகையில் நூற்றுக் கால்மண்டபமும், மடைப்பள்ளியும் நந்தாவனமும், யாகமண்டபமும், பேரேரியும், செய்வித்தான். முத்தணிகள் சாத்தினான். பொன்னால் பரிகலம் செய்தான். குராற்பசுவைஞ்ஞூறு கொடுத்தான் "நீடுமதிகை யான் நித்தல் பெருங்கூத்தை" ஆடும் அரங்கமைத்தான்.

இத்தகைய தர்மங்களால் "கண்ணகன்ற ஞாலத்தறஞ் செய் நர லோகவீர" னென்றும் பொன்மழையோ டொக்கத்தருங்கொடையோன்" என்றும் புகழ்பெற்றான்.

கருணாகரத்தொண்டைமானும் நரலோகவீரனும்

கருணாகரத்தொண்டமானை வண்டைநகர் சேர்ந்தவனென்றும், "மறைமொழிந்தபதிமரபின்வந்த குலதிலகன்" என்றும், "நரலோக வீரனை மணவிற்கூத்தனென்றும், அரும்பாக்கத்துக்கிழானென்றும், "வேளாண் குடிமுதலான் தொண்டையர்கோன்" என்றும் கூறுவதால் இவ்விருவரும் வேறானவர் என்று கருதவேண்டும்.

Chidambaram. S. R. Balasubramaniyan, B A, L.T.

ஸ்ரீ:

மதிப்புரை.

மூவடிமுப்பது மூலமும் உரையும் :- மூவடிமுப்பதென்பது மூன்றடியானமைந்த மூப்பது பாடல்களுடையதொரு சிறிய தமிழ்நூலாகும். கடைச்சங்கப்புலவராகிய இடைக்காடனாரால் இஃது இயற்றப்பெற்றதென்பர்.

உலகத்துமக்கட்கு உறுதிபயவாதன என்று ஆன்றோராற் கடியப்பட்ட கொலையும், புலையும், குடியும், சூதும் போன்ற தீயொழுக்கங்களினும் நன்மை விளையும் பக்கம் உண்டெனஅரிதாகநிறுவுதல் இந்நூலின் பெரிதாயநோக்கமென்று தெரிகிறது. ஆகையால் இதன் பொருளுரைகளெல்லாம் பொய்யில்கேள்விப் புலமையுடையோரால் நுணுகியாராய்தற்குரியன.

"இந்நூல் சங்கப்பலகையை நிலைகுலைத்த இடைக்காடன்பாட்டு" என்றற்றொடக்கத்தனவாய் இதன் முகப்பிலமைந்த பழைய பாயிரவாக்கியங்களால், கீழ்க்கணக்காதிய சங்கத்துச் சான்றோர் செய்யுட்கு இஃதோர் எதிர்நூலாமென்பது உய்த்துணரத்தகும். ஆகவே, கற்றுவல்ல சான்றோராகிய இடைக்காடனரியற்றியதெனினும், அவரால் இது மற்றொரு கோட்பாடுபற்றிச் செய்யப்பட்டதென்க.

"இன்பமும் பொருளும் அறனு" மென்றாங்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் களவியலிற்கூறிய முறையே முறையாகக்கொண்டு ஒழிபு ஒன்று கூட்டி நான்குபகுதியாக இந்நூல் யாக்கப்பெற்றுள்ளது. இன்பக்கூறு ஐந்தும், பொருட்கூறு பத்தும், அறக்கூறு பத்தும், ஒழிபுக்கூறு ஐந்துமாகிய இதன் முப்பது செய்யுட்களும் தனித்தனி முப்பதுவிடயங்களை உணர்த்துகின்றன. அவற்றுள், 'காண்மூளைப்பெருக்கம்' என்பது ஒன்று. அதனைக்கடியும்முறையினை இக்காலத் தொருசாரார் கையாளுதற்கு முயன்றுவரும் இக்கோட்பாடும், தொன்றுதொட்டதென்று தோன்றுமாறுவைத்து இங்குக் கூறப்பட்டிருப்பது மிகவும் வியப்பைத்தருவதாகும். இது நிற்க.

இந்நூலின் பழையவுரை மிகச்சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விஷயங்களை விளக்கிச்செல்கின்றது. அவ்வுரைக்கு உரையாகிய குறிப்புரையோடு, நூன்முகமும் ஆசிரியர் வரலாறும் மற்றும் பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களும் நன்குவரையப்பெற்று திரு. மதுரை சுந்தரபாண்டிய ஓதுவாரவர்களால் இப்புத்தகம் பிழையறப்பரிசோதித்துப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பகுதிகளெல்லாம் பதிப்பாசிரியரின் கல்வியும், கேள்வியும், கட்டுரைத்திறமும் ஆகியவற்றை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. உயர்குலத்தில் பிறந்து அறிவாற்றல்படைத்த ஓதுவாரவர்கள் இதுபோன்ற தமிழ்ப்பணி பல புரியுந் தகுதியுடையராகையால், அவர்க்கு ஊக்கமுண்டாகவுதவுதல் தமிழ்மக்கள் கடமையாம்.

"ஆன்றநன்மனத்தராய் நின்றோர்வார்க்கு இந்நூல் ஆன்றபயனளிப்பதாய், அஃதில்லாதார்க்கு ஏற்றவாறு பயனளிப்பதேயாகுங் கருவியாய் நிற்பது" என்னும் நோக்கத்துடனேயே பதிப்பாசிரியரால் இஃது வெளியிடப்பெறுவதால், இதனைப்படித்துப் பயன்கோடல்யாவர்க்கும் அவரவறிவினளவாக அமையற்பாலது. எவ்வாறாயினும் இன்னனம் மிகவும் அருமைவாய்ந்த இந்நூலினைப் பயிலவேண்டுமென்னும் அவா தமிழன்பர் ஒவ்வொருவருள்ளத்தும் குடிகொள்ளுமென்பது சொல்லாமையே அமையும். இதன் விலை அணா 8; வேண்டுவோர் "ம. சுந்தரபாண்டிய ஓதுவார்; ஓதுவார் சந்து, கீழச்சித்திரை வீதி, மதுரை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

2. தமிழ்ப்பேரகராதி:-சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தின் ஆதரவில் அச்சிடப்பெறும் இதன் நான்காந்தொகுதியின் மூன்றாம்பகுதி இப்பொழுது வெளிவந்துள்ளது. இதில் 'நியமிதம்' என்பதுமுதல் 'பஞ்சீகாணம்' என்பது முடியவுள்ள சொற்களுக்கு வழக்கம்போல் மேற்கோள்களுடன் தெளிவாகப் பொருள்விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவ்வகராதிவேலையின் முக்கால்பாகம் முடிந்துவிட்டது. எஞ்சியபகுதியும் இனிதுநிறைவேறி, என்றென்றும் உலகிற்கு நிலையான பயனளிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சுமார் 160 பக்கங்கொண்ட இந்த சஞ்சிகையின் விலை ரூ. 2. 'C. குமாரசாமிநாயுடு அன் ஸன்ஸ், ஜார்ஜ் டவுன், சென்னை' என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

3. தமிழ்க்கடல் வெளியீடு:—சென்னை திரு. கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களால் தொடர்பாக அச்சிடப்பட்டுவரும் இதன் மூன்றாம் புத்தகம் இப்பொழுது வெளியாகிவிட்டது. இதில் வாக்குண்டாம்,

நல்வழி, நன்னெறி, நீதிசாரம் என்னும் நான்கு சிறிய நீதிநூல்கள் அடங்கியுள்ளன. இவற்றுள் முன்னைய மூன்றற்கும் தனித்தனி முன்னுரையும், பதவுரை பொழிப்புரைகளும் பதிப்பாசிரியர் எழுதியிருப்பதோடு, பள்ளிச்சிறுவரும் தெள்ளிதினுணர ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் எழுவாய் பயனிலைகளை எடுத்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பும் சேர்த்திருக்கின்றனர். இறுதியிலுள்ள நீதிசாரம் என்னும் நூல் எளிய நடையுடையதாகையால் அதற்குக் குறிப்புரைமட்டில் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. நன்னெறியின் முன்னுரையில் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளின் சரித்திரம் மிகவும் நன்கு விளங்குகின்றது. மற்றும் பயன்படக்கூடிய பலகுறிப்புக்கள் இப்புத்தகத்தில் ஆங்காங்கு அமைந்துள்ளன. சுமார் 220 பக்கங்களுடையதாய்த் தடித்தகாகிதத்தில் அழகாக அச்சிட்டுக் கலிக்கோ சட்டடம் செய்யப்பெற்ற இதன் விலை ரூ. 1 "மானேஜர், தமிழ்க்கடலாபீஸ், சாந்தோம், சென்னை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

4. இன்னிலை:—இஃது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பால்களால் பற்பல நீதிகளை உரைக்கும் அரியதொரு தமிழ் நூலாகும். இது பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள் ஒன்றென்றும், ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் ஒருவரான பொய்கையார் இதன் ஆசிரியரென்றும், இதனைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியரென்னும் பெயரினரென்றும், கடவுள் வாழ்த்து இயற்றினவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரென்றும் சொல்லப்படுகிறது; திரு. வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் இதற்கு விருத்தியுரை ஒன்றெழுதி, விரிவான முன்னுரையுடனும், ஆசிரியர் வரலாறு முதலிய குறிப்புக்களுடனும் இதனை இரண்டாம் பதிப்பாக இப்பொழுது அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூலின் முதற் பதிப்பான ஆயிரம் பிரதிகளும் சிலமாதங்களிற் செலவாயின என்பதே தமிழன்பர் இதனை மிக விரும்புவதற்கு அறிகுறியாகும். இதன் விலை ரூ 1. வேண்டுவோர் திரு, வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள், பிளீடர், கோவில்பட்டி என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

5. காலி டமாரம்:—இது, ருஷியஞானியாகிய 'டால்ஸ்டாய்' என்பவரால் எழுதப்பெற்ற மிகவும் அரியதொரு சிறுகதையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. ஸ்ரீமான் அ. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் இதன் ஆசிரியராவர், விலை அணா 2. வேண்டுவோர் சேலம் ஜில்லா, ஓமலூர், V. C. உயர்தர பாடசாலையில் ஆசிரியரவர்கட்கு எழுதிப் பெறலாம்.